

A pláza-ézés

Irodalom órákon Balassi Bálint: Egy katonaének című versét olvastuk, értelmeztük. Tankönyvünkben ehhez a műhöz kapcsolódott egy 2011-ben, Lackfi János tollából született vers, a Pláza Balassi. Az elemzésen, a két vers összehasonlításán túl beszélgettünk a plázákról.

A helyzet az, hogy én nem szeretek plázába járni. Nemrég kiadások voltak, és valóban, mint a harctéren, úgy viselkednek ilyenkor az emberek. Megállíthatatlan hadseregeként egymáson átgázolva törnek előre, és próbálnak minél több, minél akciósabb terméket beszerezni. A sorban türelmetlenek, lökdösődnek, igyekeznek minél előrébb kerülni.

A rengeteg ember néha olyan dolgot is megvásárol, amire valójában nincs szüksége, de hát ha akciós! Többször kerültünk olyan helyzetbe szüleimmel, hogy néhány terméket alig találtunk – már ha egyáltalán maradt belőlük.

Az a legrosszabb, amikor nehezen beszerezhető terméket keresünk. Komplet „áruhegy” a kosarunkban, kilométer hosszú sorok kígyóznak. Számomra idegörlő ez az egész.

A reklámok megint bosszantóak. Akárhova tekintek, szinte nincs kirakat, ahol nem látok reklámot. Lehetséges, hogy a tulajdonos azt hiszi, hogy néhány új terméknek, alacsony árak, hatalmas leárazásnak vagy kiadásnak, esetleg ezek kombinációjának (vagy akár egyszerre az összesnek) a reklámjától akár otthonról, akár már a plázából emberek százai fognak tódulni az adott boltba? Lehet, hogy csak az én véleményem, de ez nem így működik.

Természetesen senkinek nem szeretném elvenni a kedvét a plázáktól. Aki ott talál kikapcsolódást, szereti a zajt és az embertömeget, nos, érezze jól magát!

Miklós Mátyás 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola